

Eilhard Lubin David Reutz

Disputationum De Veritate Religionis Christianae. Ex P. Mornaei, De Eadem Libro : Secunda, De Deo Uno

Rostochii: Reusnerus, 1601

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756640792>

Druck Freier Zugang

R. U. theol.
Lubinus, Eilh.
d'isp. de veritate relig.
christianae 1-24.
1602:03.
1601-1602

Contenta:

- ① Frid. Cressius, De veritate religionis christianae I 1601
- ② Das. Rezzius, De ver. rel. chr. II 1601
- ③ Hart. Kallerwordian, De ver. rel. chr. III 1601
- ④ Joh. Buxlinus, De ver. rel. chr. IV 1601
- ⑤ Abr. Drentrot, De ver. rel. chr. V 1601
- ⑥ Joh. Frisius, De ver. rel. chr. VI 1601
- ⑦ Pet. Boethius, De ver. rel. chr. VII 1601
- ⑧ Boc. Hagius, De ver. rel. chr. VIII 1601
- ⑨ Daw. Nicolai, De ver. rel. chr. IX 1601
- ⑩ Joh. Wataham, De ver. rel. chr. X 1602
- ⑪ Joen Vintor, De ver. rel. chr. XI 1602
- ⑫ Werner. Fabricius, De ver. rel. chr. XII 1602
- ⑬ Paul. Fickius, De ver. rel. chr. XIII 1602
- ⑭ Frid. Cressius, De ver. rel. chr. XIV 1602
- ⑮ Das. Rezzius, De ver. rel. chr. XV 1602
- ⑯ Hart. Kallerwordian, De ver. rel. chr. XVI 1602
- ⑰ Joh. Buxlinus, De ver. rel. chr. XVII 1602
- ⑱ Werner. Fabricius, De ver. rel. chr. XVIII 1602
- ⑲ Joh. Frisius, De ver. rel. chr. XIX 1602
- ⑳ Pet. Boethius, De ver. rel. chr. XX 1602
- ㉑ Daw. Nicolai, De ver. rel. chr. XXI 1602
- ㉒ Joh. Wataham, De ver. rel. chr. XXII 1602
- ㉓ Joen Vintor, De ver. rel. chr. XXIII 1602
- ㉔ Paul. Fickius, De ver. rel. chr. XXIV 1602

2

Disputationum
DE VERITATE
RELIGIONIS

CHRISTIANÆ.

EX P. MORNÆI, DE
EADEM LIBRO,

Secunda,
DE DEO VNO,

Quam

DEO DVCE ET AVSPICE
PRAESIDE
EILHARDO LVBINO,

*In alma Rosarum Academia defen-
dere conabitur*

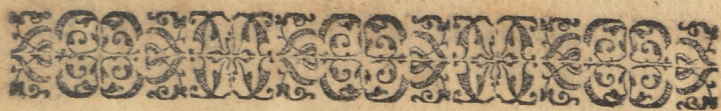
DAVID REVZIVS, Rostochienfis.

Hora & loco consueto.

ROSTOCHII
Apud Christophorum Reufnerum,
Anno M. D: CI.

ΞΥΝΘΕΩ,

Disputatio Secunda,
DE DEO VNO.

I.

Disputatione primâ invictis rationibus demonstratum est Deum aliquem esse. Proximum est ut eundem unum & unicum esse demonstremus.

II.

Notandum autem, quod quidquid Deum esse demonstrat, idem etiam demonstret eundem unum esse.

III.

Principio omnia mundana temporalia quæ ab æterno non fuerunt, ex nihilo in esse per infinitam quandam virtutem producta fit, quæ prorsus una ut sit, necesse est.

IV.

Deinde miranda rerum in Mundo subordinatio, proportio, concatenatio, admirabilis in mundo ex diversis & contrarijs concordia, necessariò ab Vno est.

V.

Primus etiam mundi & omnium mundi partium
A 2 motor

motor immobilis & immutabilis prorsus est unus.

V I.

Omnia in mundo & hominis corpore, ad unum respiciunt, salutem scilicet totius. Ergo & unus ejus opifex.

V I I.

Stirpium & animalium multiplex varietas ab uno est principio cujus unus opifex. Eorundem etiam uniformis perfectio unum opus absolvens, unum etiam opificem indiget.

V I I I.

Anima etiam licet varias actiones edat, intimè una est, ejusq; radij artes & scientiæ ad unum tendunt, quæ propterea ab unâ animâ sunt, cujus unus opifex.

I X.

Denique cum quo quæque res melior eo magis una, & Divinitas omnium rerum optima & maxima fit, ea ob id summa & unica una erit unitas.

X.

Qui ex diversitate rerum plures Deos statuunt, eisque unum quendam summum præponunt, Vani & ridiculi sunt.

X I.

Ab uno enim plura & diversa producuntur, non contra.

X I I.

Ab uno enim semine tanta diversitas in plantis animalibus, corpore hominis. Ab unâ animâ tam multiplices tam variæ actiones eduntur.

- Si et-

XIII.

Si etiam diverſi Dij, diverſarum rerum opifices ab uno ſummo ſunt, ſummus ille omnes illas minorum Deorum facultates habuit, & ob id ipſe unus omnia illa potuit: & quia natura non per plura facit quæ compendioſius fieri poſſunt, omnia etiam ipſe unus fecit, etiam noſtra opinione tam vilia, quàm ſublimia, cui vile & ſublime nihil eſt.

XIV.

Qui ex rerum contrarietate duos contrarios Deos, unum Bonum alterum Malum ſtatuerunt, inſaniores & vaniores adhuc ſunt.

XV.

Quia enim ex contrarijs in mundo concordiam videmus, neceſſe eſt illos duos Deos cõgi à ſuperiori.

XVI.

Deinde omnia quæ mala cenſentur, nox, hiems, frigus, herba venenata, animal noxium, per ſe ſuaquæ natura bona ſunt, & bene utenti profunt.

XVII.

Mala autem ſunt & nocent tantùm per accidens vel ob ignorantiam non rectè utenti, vel per malitiam abutenti: Quâ ratione etiam illa, quæ ipſi bona cenſent, qualia etiam ſunt, mala eſſe & nocere poſſunt.

XVIII.

Denique cum nihil factum ſit ſine cauſſa, factum autem ſit propter finem, & finis omnis bonus ſit, Sequitur, quia quæ ſunt omnia producta ſunt,

A 3

& pro-

& propter utilitatem & finem bonum producta,
quod etiam utilia & bona sint omnia, nihilque sit
inutile, licet nos usum rerum plurium ignoremus.

XIX.

Iam Corruptio & Mors rerum, quæ proprie
Mala & Malum est, cum non sit res, non effectus,
non essentia quædam, principium etiam & causam
essendi efficientem non habet.

XX.

Est enim malum, vel corruptio rerum non gene-
ratio rei, sed destructio, non effectus sed defectus,
non actio sed passio, non essentia aut vita, sed es-
sentia privatio & mors.

XXI.

Cumque ex qualitate effecti qualitatem causæ
indagemus, Malum quia est non effectus sed defe-
ctus, erit etiam ipsius defectus causa non efficiens,
sed deficiens, & rei nihili causa, ipsum Nihil. Quæ
causa cum non agat, sed patiat, nihil aliud est,
quàm materia illa prima purè passiva, cujus vesti-
gia in omnibus ex nihilo creatis relicta cum sint, o-
mnia creata per se rursus perire possunt, eoque à
creatore suo discernuntur.

XXII.

Vnde consequitur unum opus & corpus esse
universi, omnia ejus membra toti esse utilia & bo-
na, & ob id unum omnium bonorum Principium
Bonum esse.

XXIII.

Idem ferè omnes Philosophi vetustissimi & re-
centes,

centes, Hermes, Pythagoras, Plato, Iamblichus,
Proclus, Simplicius, Porphyrius, Plotinus, Aristote-
les, Theophrastus, Alexander Aphrodisæus, Zeno,
Cleanthes, Epictetus, Seneca, Cicero, Plutarchus,
Varro, &c. de uno Deo senserunt, & confessi sunt.

XXIV.

Nec minus Poëtæ vetustissimi & recentes Or-
pheus, Phocylides, Homerus, Sophocles, Euripides,
Aratus, Ovidius, Virgilius. &c.

XXV.

Quin etiam omnes gentes & populi in hoc ipso na-
turaliter consenserunt, qui quamvis multos Deos
passim coluerint & colant, in rebus arduis, maxi-
misque malis & periculis unum Deum naturâ duce
implorant, & ingeminant.

XXVI.

Denique ipsa etiam Ethnicorum Oracula, qui-
bus hostes veritatis Dei & hominum ipsi Diaboli
præfecti erant, de Deo interrogata, quamvis invi-
ta & reluctancia, unitatem Dei agnoscere & fateri
coguntur.

XXVII.

Ex quibus omnibus, ut priori disputatione con-
cludebatur, DEVM aliquem esse, alioqui nihil pror-
sus esse, hoc loco cum Zenone promptum est con-
cludere: DEVM unum esse, alioqui ne ullum
quidem. Cui uni & soli DEO sit
laus & gloria.

AXIO-

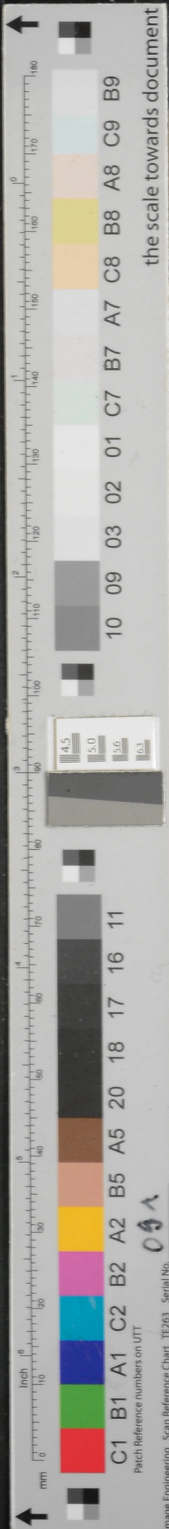
AXIOMATA ET CO-
ROLLARIA.

1. *Natura & Deus an unum sint.*
2. *Quod quis per alium facit, per se fecisse censetur.*
3. *Vnius operis unus opifex.*
4. *Deo nihil vile aut sublime.*
5. *Nulla creatura est inutilis.*
6. *Dei cogitationes sunt actiones.*
7. *Creatura relata ad Deum Nihil, ad nihil aliquid est.*
8. *Principium tantum unum est, nihilq; ante se habet.*
9. *Compositum non est proprie unum.*
10. *Primorum contrariorum unum est, alterum non est.*
11. *Bonum & malum in nullo genere, nec in Ente conveniunt.*
12. *Bona & Mala non proprie sunt contraria, ut reliqua.*
13. *Contraria proprie dicta sunt sub genere Entis, & utrumq;*
14. *Bonum malo prius est. (bonum est.*
15. *Ens & Bonum & Vitale convertuntur.*
16. *Nihil, Malum & Inutile, convertuntur.*
17. *Materia idem quod Nihil.*
18. *Quicquid est sine Materiâ, aeternum est.*
19. *Quicquid ex Materiâ est, vel à se non est, ex & per se*
20. *Malum non est agens, sed patiens. (corruptibile est.*
21. *Malum Nihil potest facere, nam à Nihilo nihil fit.*
22. *Deus nihil facit frustra.*
23. *Omne Ens à Deo, non Ens à Nihilo.*
24. *Quidnam Parmenides velit, Omnia unum esse dicens.*
25. *Vt unius corporis una anima, Ita unius Mundi unus Deus.*

F I N I S.

the scale towards document

ortis fuisse, non, ne crimen detegant, sed ne vir-
ant, ne ipsi quidem hostes Christianorum nē-

tionem illam repentinam, quā Deorum cultus
nt, ad constellationem referunt, quā mundum
z pro diversis cæli imaginibus singulos Plane-
ominari supponunt, quæ vesanorum hominum
Syro satis refutata sit, seq; ipsam explodat re-

climatibus tot regiones, urbes, oppida, familiæ,
imis sæpe religionibus inbuti, quā insaniam suam
Cumq; Planeta climatis religionis Judaicæ
ligio in totum orbem disseminata est, proprio

as Planetarum conjunctiones Religiones facere
i conjunctiones tantum, alij Iovem tantum, alij Io-
♄ Chaldaicam, cum ☉ Aegyptiam, cum ♀ Mahu-
a, cum ☾ Antichristianam, Addunt a. magnas medias
interq; se de religionis domo variè contendunt (quæ
ex fo) prius inter se insulsi & insani conveniant, an-
postulent.

es à conjunctione Stellarum dependent, cur cum illis
io Christiana tantæ sit durationis, tamq; latè pateat,
nativitatis tempore talem conjunctionem. quod nex
Astrologorum somnio sex esse possint Religiones
m in una familiâ.

nde Religionis Thema erigere debeant à fine eius
ius, quæ oritur aut deniq; legislatoris ipsius Iesu ge-
ptias suas Christianis intolerabiles satis impie pio-

s hominis Genesi Religio, hoc est tot naturæ, regio-
j, Dæmones, affectus animi & mentis, cum vel ipso
on cogant, cum etiam in singulis regionibus aliquis
t.

contemplationum vanitatem eventus ipse manife-
stianam 360. annos duraturam dixerunt, quam Al-
xtendebat, Abraham Iudæus ad 1464, &, suo more

isti per Magiam facta esse contendunt exemplo Si-
nyanæi, Appulei Madaurenfis. Cum Simon vel eo-
is sit, Iesu divinitati concesserit. Et cuius Diabolica
rejecta & cum ipso extincta est.

Apol-